

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 2 juli 2009 in zaak nr. 08/41878 in het geding
tussen:

en

het COa.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 november 2008 heeft het COa een verzoek van de vreemdeling om vergoeding van kosten voor een contra-expertise taalanalyse derde fase afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2009, verzonden op 7 juli 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat het COa een nieuw besluit op het verzoek neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het COa bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COa) is het COa onder meer belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge het tweede lid kan de minister van Justitie (hierna: de minister) het COa taken als bedoeld in het eerste lid opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen.

Ingevolge artikel 12 kan de minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

De Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005), zoals die ten tijde van belang luidde, strekt ter uitvoering van artikel 12 van de Wet COa.

In artikel 3 van de Rva 2005 is bepaald aan welke categorieën asielzoekers of daarmee gelijk te stellen categorieën vreemdelingen door het COa opvang wordt geboden.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, omvat de opvang in een opvangvoorziening in elk geval betaling van buitengewone kosten.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, kan een asielzoeker een vergoeding ontvangen voor buitengewone kosten, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, die hij heeft gemaakt.

Ingevolge het tweede lid zijn buitengewone kosten noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.

In de toelichting op artikel 17, eerste en tweede lid, van de Rva 2005 (Stcrt. 2005, 24, p. 15) is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Het gaat om kosten waarvan in redelijkheid geoordeeld kan worden dat zij noodzakelijk zijn. Het orgaan zal deze kosten in alle redelijkheid als buitengewoon moeten kunnen aanmerken. Voorwaarde hierbij is dat de kosten in enige mate (direct of indirect) gerelateerd zijn aan het verblijf in de voorziening of aan de (medische en mentale) situatie van betrokkene. Dat betekent dat het mogelijk is dat ook kosten vergoed kunnen worden die niet opgehangen zijn aan, of verbonden zijn met de asielprocedure."

2.2. Het besluit van 24 november 2008 steunt op het standpunt dat kosten welke samenhangen met een contra-expertise die is verricht door een anonieme opsteller geen noodzakelijke kosten als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 zijn. Achtergrond daarvan is dat het niet doelmatig zou zijn om publieke middelen te besteden aan een contra-expertise dan wel weerwoord, waaraan in het licht van de Afdelingsjurisprudentie geen waarde kan worden gehecht. Het COa verlangt daarbij dat met het oog op de onafhankelijkheid en deskundigheid van de desbetreffende opsteller zijn/haar identiteit en hoedanigheid bekend zijn, omdat anders ook niet achteraf controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek heeft plaatsgevonden.

2.3. In de enige grief klaagt het COa dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het COa zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de kosten voor de derde fase van de contra-expertise taalanalyse geen noodzakelijke kosten als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 zijn. Daartoe voert het COa aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het feit dat De Taalstudio aangeeft dat bij hem de identiteit van de opsteller van de contra-expertise bekend is en dat hij instaat voor de kwaliteit van de opsteller nog niet controleerbaar maken door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek is verricht. Ook het indienen van een curriculum vitae (hierna: cv), dat anoniem is, maakt een en ander nog niet controleerbaar, aldus het COa.

2.3.1. Ten behoeve van de vreemdeling is, onder begeleiding van De Taalstudio, een contra-expertise taalanalyse uitgebracht. Bij brief van 28 mei 2008 heeft De Taalstudio de vreemdeling gemeld dat de opsteller van de contra-expertise hem heeft verzocht zijn/haar identiteit niet prijs te geven en dat de Taalstudio voor het opstellen van het weerwoord gebruik zal maken van dezelfde anonieme opsteller. Bij brief van 13 november 2008 heeft De Taalstudio de vreemdeling een anoniem cv van de opsteller overgelegd, waarin staat dat de opsteller afkomstig is uit de Hoorn van Afrika, dat hij/zij vanaf de geboorte tot heden daar heeft verbleven, dat hij/zij - naast andere talen - vloeiend Somalisch spreekt en dat zijn/haar opleidingsniveau 'Ph.D. Linguistics' is. Voorts heeft De Taalstudio vermeld dat hij beschikt over een exemplaar van zijn/haar volledige cv met publicatielijst en dat hij ervoor instaat dat zijn/haar kwalificaties voldoen aan de door de Guidelines gestelde standaard. De Taalstudio heeft zich ook bereid verklaard om, indien nodig, daarover nader onder ede te verklaren.

2.3.2. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, brengt de enkele omstandigheid dat de identiteit van de opsteller van de contra-expertise

vooral nog niet uit de contra-expertise blijkt niet als vanzelf mee dat die opsteller niet kan worden beschouwd als onafhankelijk en deskundig. Waar het op aankomt is of controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek is verricht. Daarbij is richtinggevend dat - in lijn met de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1 (www.raadvanstate.nl) - de aan die opsteller te stellen kwaliteitseisen vergen dat het een academisch opgeleide linguïst betreft met actuele kennis van de taal waarover hij/zij rapporteert, zijn/haar deskundigheid en onafhankelijkheid controleerbaar zijn, zijn/haar identiteit daartoe bij De Taalstudio bekend is en dat De Taalstudio bereid is desgevraagd het COa dan wel de rechter, desnoods onder geheimhouding, de identiteit van de opsteller mede te delen. Reeds omdat het COa De Taalstudio niet heeft verzocht om de identiteit van de opsteller van de contra-expertise bekend te maken, kan aan het ontbreken van de identiteitsgegevens van de opsteller daarvan niet de conclusie worden verbonden dat het door hem/haar te vervaardigen weerwoord niet als onafhankelijk en deskundig kan worden aangemerkt.

De grief faalt.

2.3.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3.4. Het COa dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt het Centraal Orgaan opvang asielzoekers tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

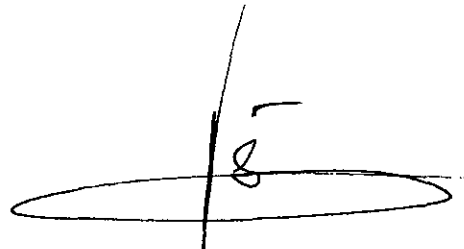
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 september 2010

32-587.

Verzonden: 2 september 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

25-11-08

postbus 3002, 2280 ME RIJSWIJK

Blaas & Van de Grint
T.a.v. mr P.A. Blaas
Postbus 1358
5200 BK 's - Hertogenbosch

Centraal Orgaan opvang asielzoekers
Belcid & JZ
Sir Winston Churchilllaan 366A
2285 SJ RIJSWIJK
telefoon (070) 372 72 38
fax (070) 372 72 72
postadres postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

datum 24 november 2008
inlichtingen bij
onderwerp Besluit aanvraag
vergoeding kosten
weerwoord
telefoon
ons kenmerk B&JZ/IvV/08.003121
e-mail
vw brief 18 augustus 2008
bijlage(n)

Mevrouw mr L.A. van der Valk -
in 't Veen
070 - 372 72 38

Ontvangen d.d.

27 NOV 2008
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Geachte heer Blaas,

Inleiding

Bij schrijven van 18 augustus 2008 heeft u namens uw cliënt de heer (IND Dossier nr 0612.22.0186) het COA verzocht tot vergoeding van de door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van een weerwoord door een anonieme expert. Deze kosten zijn verbonden aan een door uw cliënt ingediende asielaanvraag. De kosten van dit onderzoek zullen volgens de prijsopgave €952,00 bedragen. Het COA bericht u hierbij als volgt.

Besluit

Het COA heeft de aanvraag afgewezen. Hieronder volgt de reden waarom de aanvraag is afgewezen.

Juridisch kader

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) is bepaald:

De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:
(...)

g. betaling van buitengewone kosten.'

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'

'Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.'

In samenhang gelezen met de toelichting op artikel 17 van de Rva 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak maakt op vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

- vooraf toestemming is verleend door het COA tot het maken van deze kosten;
- deze kosten noodzakelijk zijn;
- en deze kosten niet uit de gewone toelage dan wel op andere wijze bekostigd kunnen worden.

Motivatie

De taalstudio heeft in haar schrijven d.d. 28 mei 2008 aangegeven dat in het geval van uw cliënt de contra - expert heeft verzocht zijn / haar identiteit niet prijs te geven. Een contra - expertise (weerwoord) dient op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, door een onafhankelijke deskundige te worden verricht. Controleerbaar moet zijn door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek heeft plaatsgevonden. Een contra - expertise (weerwoord) door een anonieme contra - expert wordt doorgaans door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet geaccepteerd. Het COA is op grond van bovenstaande van oordeel dat de kosten welke samenhangen met een contra - expertise verricht door een anonieme expert geen noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 Rva 2005 zijn. Het verzoek om vergoeding van de kosten wordt derhalve afgewezen.

Rechtsmiddelenclausule

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u beroep bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage instellen. U kunt dit doen binnen vier weken na de dag waarop het aan u bekend is gemaakt. Het beroepschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer 023 - 512 66 01

Voor het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
de Algemeen Directeur,
namens deze,

Mr G. Turksema
bedrijfsjurist

Ontvangen d.d.
27 NOV 2008
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

De rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

27 NOV 2008

INGEKOMEN

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 08/41878

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 2 juli 2009

inzake

geboren op
van Somalische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. P.A. Blaas,

tegen

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
te Den Haag,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 24 november 2008 heeft verweerder het verzoek van eiser om vergoeding van de door hem verschuldigde buitengewone kosten in verband met het laten verrichten van de derde fase van de contra-expertise taalanalyse afgewezen.

Eiser heeft op 26 november 2008 tegen dit besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 17 april 2009, waar eiser niet is verschenen in persoon, maar is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder is niet verschenen.

Overwegingen

1. Aan de orde is of het besluit van 24 november 2008 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiser heeft op 18 augustus 2008 verzocht om vergoeding van de door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van de derde fase van een contra-expertise taalanalyse. Deze kosten zijn verbonden aan een door hem ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De kosten voor het laten verrichten van een zogeheten weerwoord, een reactie door de contra-expert op een reactie van Bureau Land en Taal (BLT) op het rapport van de contra-expert bedragen € 952,00.
3. De rechtbank overweegt als volgt.

-
4. Ingevolge artikel 3a, eerste lid, van de Wet COA, gelezen in samenhang met artikel 80 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), is artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet van toepassing op besluiten in het kader van het onthouden dan wel beëindigen van verstrekkingen bij of krachtens de Wet COA.
 5. Ingevolge artikel 12 van de Wet COA kan de minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Wet COA. Bij ministerieel besluit van 26 januari 2005 (Stort. 2005, nr. 24, pag. 17) is van deze bevoegdheid gebruikgemaakt door de vaststelling van de Rva 2005. Deze regeling is nadien gewijzigd (Stort. 2006, 177, Stort. 2006, 244 en Stort. 2007, 21).
 6. Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005 omvat de opvang in een opvangcentrum in elk geval de betaling van buitengewone kosten.
 7. Ingevolge artikel 17, eerste lid, Rva 2005 kan een asielzoeker een vergoeding ontvangen voor buitengewone kosten, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel g van deze regeling, die hij heeft gemaakt. Ingevolge artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 zijn buitengewone kosten noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald. Voorts worden buitengewone kosten ingevolge het derde lid slechts betaald voor zover vooraf door het orgaan aan de asielzoeker toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming. Het vierde lid bepaalt dat de toestemming, bedoeld in het derde lid, uitsluitend wordt verleend indien en voor zover de kosten noodzakelijk zijn en niet op andere wijze in de betaling kan worden voorzien.
 8. Tussen partijen is niet in geschil dat eiser ten tijde van het bestreden besluit kon worden aangemerkt als asielzoeker dan wel als een daarmee gelijkgestelde vreemdeling als bedoeld in artikel 2, eerste lid, juncto artikel 3, derde lid, onder c, van de Rva 2005. Aldus moet worden vastgesteld dat de Rva 2005 ten tijde van het bestreden besluit op eiser van toepassing was.
 9. Evenmin is tussen partijen in geschil dat eiser de vergoeding van buitengewone kosten heeft ingediend voordat hij de kosten ging maken en dat hij heeft aangetoond dat de kosten noodzakelijk zijn voor hem.
 10. Verweerder heeft zich in het onderhavige geval op het standpunt gesteld dat de kosten welke samenhangen met een contra-expertise verricht door een anonieme contra-expert geen noodzakelijke kosten zijn, als bedoeld in artikel 17 van de Rva 2005. Eiser is daarentegen van mening dat verweerder in onvoldoende mate motiveert waarom de namens hem aangevraagde vergoeding voor de kosten niet noodzakelijk zou zijn.
 11. Bij uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 27 september 2005 (JV 2005/434, LJN: AU3740) heeft de AbRS overwogen dat de op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse op voldoende zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, dient te worden verricht door een onafhankelijke deskundige om als contra-expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts dan als tegenbewijs worden aangemerkt, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. In die zaak had de rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden bij uitspraak van 17 maart 2005

(AWB 02/56927) miskend dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de door de vreemdeling ingeschakelde taalanalist niet kunnen worden vastgesteld, omdat de identiteitsgegevens van die analist ontbreken en de rapporten niet zijn ondertekend en dat het aanvullend rapport geen reactie op de bandopname ten behoeve van de taalanalyse van het Bureau Land en Taal (BLT) betreft, maar de analyse van een ruim twee jaar na die opname gehouden gesprek tussen de vreemdeling en die door haar ingeschakelde analist dat niet met dezelfde waarborgen is omgeven als de bandopname van het BLT en dat de onderzoeksresultaten naar hun aard niet kunnen dienen als reactie op de door het BLT verrichte taalanalyse.

12. Uit voormelde uitspraak van de AbRS volgt dat een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse, op voldoende zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, dient te worden verricht door een onafhankelijke deskundige om als contra-expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts dan als tegenbewijs worden aangemerkt, indien controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden.

13. De rechtbank stelt vast dat in casu niet in geschil is dat de opsteller van het rapport contra-expertise is verbonden aan een instelling waarvan de kwaliteit en de onafhankelijkheid voldoende zijn gewaarborgd, te weten de Taalstudio. De overgelegde gegevens betreffende de contra-expert zijn naar het oordeel van de rechtbank controleerbaar en bieden geen aanknopingspunten om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Dat verder de identiteitsgegevens ontbreken en het rapport niet is ondertekend, maakt dat niet anders. Daarbij acht de rechtbank van belang dat de Taalstudio een erkend deskundig bureau is. Bovendien is in het onderhavige geval uitgebreide informatie over de taalanalist door de Taalstudio verstrekt waarmee voldoende inzicht is gegeven in de deskundigheid en de achtergrond van de contra-expert. Gelet hierop zouden naar het oordeel van de rechtbank de onderzoeksresultaten van de anonieme contra-expert in dit geval als tegenbewijs voor de door het BLT uitgevoerde taalanalyse kunnen dienen.

14. Naar het oordeel van de rechtbank volgt uit het vorenstaande dat verweerder de kosten voor de onderhavige contra-expertise ten onrechte niet als noodzakelijk in de zin van artikel 17 van de Rva 2005 heeft aangemerkt. Verweerder heeft derhalve niet in redelijkheid besloten om eiser geen vergoeding voor buitengewone kosten te verstrekken. In zoverre is het beroep van eiser dan ook gegrond en komt het bestreden besluit daarom voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met het bepaalde in artikel 17 van de Rva 2005.

15. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 322,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

16. Aangezien ten behoeve van eiser geen toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan eiser.

AWB 08/47878

4

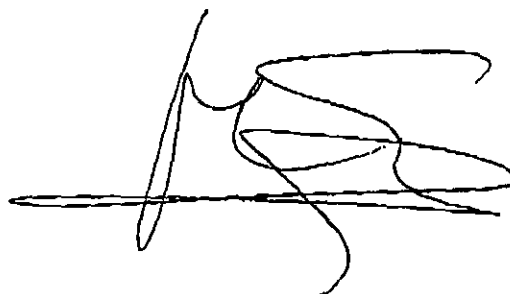
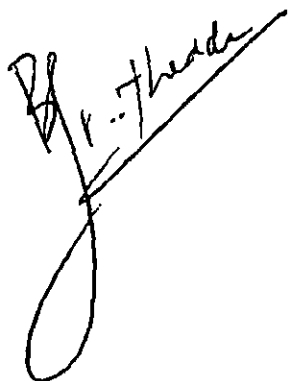
17. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00, te vergoeden door de Staat der Nederlanden en te voldoen aan eiser.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. B.J. Groothedde als griffier en in het openbaar uitgesproken op 2 juli 2009.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

7 JULI 2009

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

9 juli 2009

inzake

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang
asielzoekers,

appellant,

gemachtigde:

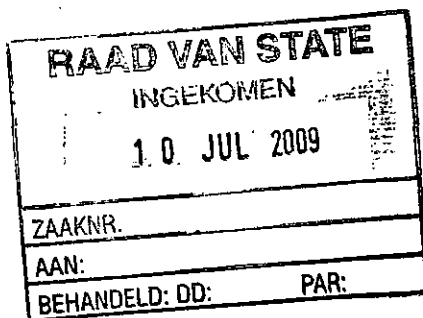
mr. I.A. van der Valk – in 't Veen,
jurist bij het COA

tegen

verweerder,

gemachtigde:

mr P.A. Blaas

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1.0. JULI 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR.

1. Inleiding

1.1 Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: appelland) tekent hoger beroep aan tegen de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's - Hertogenbosch (hierna: de rechtbank) van 2 juli 2009, registratienummer AWB 08 / 41878 (bijlage 1). De rechtbank heeft in deze uitspraak het beroep van de heer

tegen het besluit van appelland van 24 november 2008, waarbij het verzoek om de vergoeding van buitengewone kosten is geweigerd, gegrond verklaard en het besluit vernietigd.

1.2 Appelland kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt hierbij tijdig in hoger beroep. Appelland is van mening dat met deze uitspraak de rechtvaardigheid in het geding is. Immers, deze uitspraak is in strijd met vaste jurisprudentie van uw Afdeling. In het navolgende zal de grief tegen de bestreden uitspraak worden geformuleerd en toegelicht.

2. Grief

Het COA heeft de aanvraag om vergoeding van de kosten voor het laten verrichten van een contra – expertise taalanalyse van de heer . afgewezen. De reden van de afwijzing is gelegen in het feit dat het COA van oordeel is dat, volgens de uitspraak van uw afdeling van 27 september 2005 een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse op voldoende zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed dient te worden verricht door een onafhankelijk deskundige om als contra – expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts als tegenbewijs dienen indien controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. Nu de contra – expertise door een anonieme expert is verricht zal deze niet worden meegewogen is de noodzaak van de te maken kosten niet aangetoond. De aanvraag voldoet derhalve niet aan de vereisten van artikel 17 Rva 2005.

De rechtbank oordeelt in de bestreden uitspraak in overweging 13 ten onrechte als volgt:

De rechtbank stelt vast dat in casu niet in geschil is dat de opsteller van het rapport contra – expertise is verbonden aan een instelling waarvan de kwaliteit en de onafhankelijkheid voldoende

zijn gewaarborgd, te weten de Taalstudio. De overgelegde gegevens betreffende de contra – expert zijn naar het oordeel van de rechtbank controleerbaar en bieden geen aanknopingspunten om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Dat verder de identiteitsgegevens ontbreken en het rapport niet is ondertekend, maakt dat niet anders. Daarbij acht de rechtbank van belang dat de Taalstudio een erkend deskundig bureau is. Bovendien is in onderhavige geval uitgebreide informatie over de taalanalist door de Taalstudio verstrekt waarmee voldoende inzicht is gegeven in de deskundigheid en achtergrond van de contra – expert. Gelet hierop zouden naar het oordeel van de rechtbank de onderzoeksresultaten van de anonieme contra – expert in dit geval als tegenbewijs voor de door het BLT uitgevoerde taalanalyse kunnen dienen. Voorts overweegt de rechtbank in overweging 14 dat het COA ten onrechte niet als noodzakelijk in de zin van artikel 17 Rva 2005 heeft aangemerkt.

Motivering:

Verweerder heeft zich voor het laten verrichten van zijn contra – expertise weerwoord gericht tot de bemiddelingsfirma de Taalstudio. De Taalstudio is een commerciële firma met winstoogmerk. Appellant stelt zich terecht op het standpunt dat er niet is voldaan aan het vereiste van art. 17 Rva 2005. Zoals appellant reeds in zijn verweerschrift heeft vermeld mag een contra – expert niet anoniem zijn. De rechtbank is in zijn uitspraak geheel aan hetgeen appellant in zijn verweerschrift heeft opgemerkt voorbij gegaan. Als een contra – expert anoniem wenst te blijven dan zal zijn onderzoek niet door de IND geaccepteerd worden. De onafhankelijkheid en deskundigheid van de anonieme expert kunnen niet worden vastgesteld en de contra – expert is niet verbonden aan een instelling waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De contra – expertise kan daarmee niet al tegenbewijs dienen. Dat brengt met zich mee dat de kosten verbonden aan een dergelijk onderzoek niet noodzakelijk zijn. Ter toelichting hierop dient het volgende.

Uit de jurisprudentie van uw Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (*zie onder andere uitspraak RvS d.d. 29 maart 2007, 200607305/1*) blijkt met name dat van belang is dat de contra – expertise op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, door een onafhankelijke deskundige dient te worden verricht. Controleerbaar moet zijn door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek heeft plaatsgevonden. Het feit dat de Taalstudio aangeeft dat bij hen de identiteit bekend is en dat zij instaan voor de kwaliteit van de expert maakt nog niet controleerbaar door wie het onderzoek is verricht. Ook het indienen van een cv welke ook anoniem is, maakt e.e.a. niet controleerbaar.

De Taalstudio geeft aan dat hun expert anoniem dient te blijven uit vrees voor het gevaar lopen van zijn leven. Deze vrees is in zijn algemeenheid niet reëel. Een vreemdeling heeft bij een contra – expertise de mogelijkheid de vrijheid te besluiten om een contra – expertise

die in zijn nadeel uitvalt niet te gebruiken.. Een contra – expertise wordt over het algemeen dus niet *tegen* de vreemdeling gebruikt. Bovendien zijn contra – experts over het algemeen academici die meestal niet in Nederland woonachtig zijn en veelal niet behoren tot de betreffende spraakgemeenschap en/of etnische groep.

Taalanalisten die bij de IND werkzaam zijn bevinden zich in een duidelijk andere situatie. Rapporten van taalanalyses worden door de IND ingebracht, ongeacht of zij voor de vreemdeling positief of negatief uitpakken. De taalanalisten van de IND zijn woonachtig in Nederland en behoren tot de betreffende spraakgemeenschap en/of etnische groep. Bij de taalanalist is de vrees voor represailles indien hun identiteit bekend wordt derhalve reëel.

Uw Afdeling heeft de anonimiteit van taalanalisten bij het Bureau Land en Taal (BLT) geaccepteerd. Dit omdat uw Afdeling zich bij herhaling op de hoogte heeft laten stellen van de werkwijze van BLT. De werkwijze van het BLT bevat een compensatiemechanisme dat de kwaliteit waarborgt ondanks de anonimiteit van de taalanalist. Dit compensatiemechanisme is gelegen in het feit dat het BLT de competentie van elke taalanalist vaststelt door middel van het feit dat deskundige linguïsten toezien op elk rapport van een taalanalist. Uw afdeling heeft dan ook meermalen geoordeeld dat het BLT een ter zake deskundig bureau is waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. Een dergelijk compensatiemechanisme ontbeert de Taalstudio. Uw Afdeling heeft dan ook de anonimiteit van contra – experts niet geaccepteerd.

Het COA heeft ter beoordeling van de aanvraag vergoeding kosten welke verbonden zijn aan het laten verrichten van een contra – expertise deze lijn van uw Afdeling alsmede de IND beschikking van betrokkene als basis genomen. Het COA dient te beoordelen of de kosten van het laten verrichten van een contra – expertise noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 Rva 2005 zijn. Uit de aanvraag is gebleken dat de contra – expertise is verricht door een anonieme contra – expert. Het COA is van mening dat onderhavige uitspraak in strijd is met de hierboven uiteengezette lijn van uw afdeling dat een contra – niet anoniem mag zijn. Nu een rapport door een anoniem expert niet zal worden meegewogen door de IND, zijn de kosten verbonden aan een dergelijke aanvraag geen noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 Rva 2005.

3. Conclusie

Appellant concludeert tot:

- vernietiging van de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's - Hertogenbosch sector bestuursrecht, d.d. 2 juli 2009, registratienummer Awb 08/41878;

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

- (alsnog) ongegrondverklaring van het door verweerder ingestelde beroep tegen het besluit van het COA van 24 november 2008;
- vernietiging van de veroordeling van het COA in de proceskosten ad €644,-

Namens het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze

mr. I.A. van der Valk – in 't Veen
Directie Beleid & Juridische Zaken

Bijlagen:

1. Aangevallen uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's -
Hertogenbosch sector bestuursrecht, d.d. 2 juli 2009, registratienummer Awb 08/41878
2. Machtiging